



BUTLLETÍ Nº 11 DE MAREA PENSIONISTA DE CATALUNYA

19/06/2020

SALVEM LES PENSIONS
MAREA
PENSIONISTA
CATALUNYA

PENSIONISTES... INSOLIDARIS?

De nou des dels cenacles del poder econòmic, d'aquests que manen sense passar per les eleccions, se sent el mateix discurs antic. De nou l'OCDE o l'FMI o el Banc d'Espanya (sempre decidit a torpedinar qualsevol cosa que sembli un nou avanç social per insuficient que pugui semblar) han iniciat la seva particular campanya. De nou tornen amb el suport dels grans Bancs (el BBVA, la Caixa, El Santander...) a proclamar la fallida de les pensions i el final dels temps.

Volen inocular-nos el virus de la por. Ara ens ataquen, i ho faran més intensament en els propers mesos, amb l'argument de la "insolidaritat" dels pensionistes que "cobren massa". Com abans de la Pandèmia, la dreta econòmica intentarà enfrontar a joves amb grans, a actius o aturats amb jubilats, a homes amb dones. Ens ensenyaran càlculs i projeccions cada vegada més catastrofistes, encara que sigui esmenant-se a si mateixos. Quantes vegades han canviat de pronòstics l'OCDE, l'FMI o el Banc d'Espanya en aquests últims mesos i anys? Hem perdut el compte.

Ara diuen que som insolidaris; Insolidaris els pensionistes? Al contrari, estem donant un enorme exemple. El nostre moviment és un referent social perquè gràcies a nosaltres se sosté gran part de l'entramat social: ajudem als nostres fills, cuidem als nostres néts i, malgrat la nostra magra pensió, hem donat menjar a les nostres famílies des de la crisi del 2008 fins ara. Però els poderosos ens acusen d'egoistes. Ens volen convèncer que les pensions són impossibles de sostenir. Pretenen espantar als treballadors actuals perquè inverteixin una part dels seus sous en pensions privades d'empresa amb l'excusa que les públiques o són baixes o faran fallida.

Res més lluny de la realitat. En realitat, la situació de les pensions privades d'empresa és catastròfica, perden de mitjana un -7,2%. És a dir, qui inverteixi en aquests plans de pensions rebrà menys diners, si és que rep alguna cosa, de l'aportat. Aquests plans afecten uns 2.000.000 de treballadors molt lligats al funcionariat, la banca, les tecnològiques i el sector energètic. L'empresa líder en la mena de Plans Privats d'Empresa és CaixaBank que, a 31 de març, administrava un total de 8984 milions invertits en 249 plans diferents. La seva cartera va perdre l'any passat un -6%.

El nostre col·lectiu és enormement solidari amb la societat, som part imprescindible d'ella. Les pensions contributives tenen una suma mensual d'uns 9.877 milions. Sabem per les dades de l'Agència Tributària (AEAT) que, de les nostres pensions, retornem a Hisenda, via IRPF, un total de 13500 milions anuals. Amb això, per exemple, podríem pagar la major part del dèficit de la Seguretat Social de l'any 2019. També, com a ciutadans que som, paguem IVA, impostos especials, autonòmics, locals, patrimoni... Això és ser insolidari? Desgraciadament Hisenda no té segmentats quant aportem els pensionistes a l'erari en forma d'impostos.

Els que s'estan pronunciant sobre el tema aporten les mateixes solucions de sempre, és a dir cap. El Governador del banc d'Espanya (un ultra-neoliberal) proposa incrementar els impostos sobre el consum (IVA). La AIREF (un organisme imposat per la UE per a vigilar l'ortodòxia monetària) (curiosament el seu expresident és l'actual ministre de la SS) proposa aconseguir l'equilibri pressupostari al 2030, aplicant austeritat i consegüentment retallades en l'Administració pública. La mateixa i eterna cançó de sempre. Ni el temps, ni el coronavirus han servit perquè aquests "gestors" siguin capaços de valorar alguna cosa més que els seus propis interessos i els d'aquells als que representen. Tots ells pressuposen una forta desocupació a Espanya a causa de la seva feble estructura productiva. Ara veiem en tota la seva magnitud la desindustrialització imposada per la UE, aplicada per Felipe González i continuada per la resta de les presidents.

La Pandèmia està servint a alguns per a practicar el catastrofisme i algunes de les decisions preses durant el període de confinament poden aprofundir aquesta sensació. Els diners que provenien de l'Estat i que servien per a pagar la Seguretat Social es financen amb préstecs i no amb aportacions. Els préstecs es retornen, pel que es crea un gran dèficit a la Seguretat Social i un fals deute que creix any rere any. En realitat, i segons el principi de separació de fonts de finançament, aquestes despeses (pensions de viduïtat, orfanat, pensions no contributives...) haurien de ser sufragades pel propi Estat, com hem anat reivindicant. En aquest moment, els pagaments que haurien de fer els empresaris en concepte de cotitzacions socials (una mica més de 6000 milions i que no ingressen gràcies a la pressió empresarial sobre el govern) són assumits per la SS. La patronal ha comptat amb l'acord dels sindicats majoritaris que van establir en l'Acord Social en defensa de l'Ocupació en el seu article 4.6: «Les exoneracions regulades en aquest article seran a càrrec dels pressupostos de la Seguretat Social en el cas de l'aportació empresarial per contingències comunes». D'aquesta manera, els empresaris queden, (fins i tot les grans multinacionals, que han arribat a demanar ERTES per als seus treballadors) exempts de pagar gran part de les cotitzacions que els corresponen i es carrega aquest dèficit sobre els comptes de la Seguretat Social. D'aquesta manera l'Estat, en dotar a la SS en forma de préstec, augmenta el dèficit dels comptes i això permet que els grans fons privats parlin una vegada i una altra, de dèficit, pensions privades i fallida del sistema públic. És, sens dubte, un pas més en el tortuós camí cap a l'engany.

Governi qui governi les pensions es defensem!!!

Comissió d'Organització

Marea Pensionista de Catalunya.